

Оганезова-Григоренко Ольга Вадимівна,

кандидат педагогічних наук, професор,

професор кафедри сольного співу

Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової

oganezova5olga@gmail.com

ІМАНЕНТНІ МОДУСИ ТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ ЯК СТРУКТУРА ТАЛАНТУ АРТИСТА МЮЗИКЛУ

Мета статті – представити структуру таланту артиста мюзиклу як відображення процесу автопоезису у системі. **Методологію** дослідження складає теорія автопоезису, яка припускає використання сучасних когнітивних підходів: від філософського до психологічного, включаючи психологію творчого процесу та психологію музичного мислення. Також використовується жанровий та інтонаційний аналіз професійних творчих алгоритмів артиста мюзиклу, обумовлених специфічними ознаками творчого процесу, притаманними саме жанру мюзиклу. **Наукова новизна** дослідження полягає у обґрунтуванні структури таланту артиста мюзиклу як відображення іманентного змісту автопоезису системи, який має виражену звукоінтонаційну феноменологію. **Висновки.** Структурування таланту через іманентні модули є відображенням музично-інтонаційної специфіки професійного творчого процесу артиста мюзиклу, та надає можливості простежити філогенез музично-інтонаційного резонансу ролі-образу, який здійснюється, якомовне послідовне включення в професійний алгоритм іманентно-музичних модулів – інтонаційного та ритмічного, «завданням» яких є «опредмечення» позасвідомих інтонаційних вражень музично-драматургічної партитури; та професійно-організаційних модулів – аналітичного, архітектонічного та музично-сценічного, «завданням» яких є усвідомлений структурований професійний процес.

Ключові слова: талант артиста мюзиклу, іманентні модули таланту, фрактальність, вокально-музичний аспект, пластичний аспект, акторський аспект.

Оганезова-Григоренко Ольга Вадимівна, кандидат педагогических наук, профессор, профессор кафедры сольного пения Одесской национальной музыкальной академии им. А.В. Неждановой

Имманентные модулы творческого процесса как структура таланта артиста мюзикла

Цель статьи – представить структуру таланта артиста мюзикла как отображение процесса автопоззиса в системе. **Методологию** исследования составляет теория автопоззиса, которая предполагает использование современных когнитивных подходов: от философского до психологического, включая психологию творческого процесса и психологию музыкального мышления. Также используется жанровый и интонационный анализ профессиональных творческих алгоритмов артиста мюзикла, обусловленных специфическими чертами творческого процесса, свойственного именно жанру мюзикла. **Научная новизна** исследования состоит в обосновании структуры таланта артиста мюзикла как отображения имманентного содержания автопоззиса системы, который имеет выраженную звукоинтонационную феноменологию. **Выводы.** Структурирование таланта через имманентные модулы является отображением музыкально-интонационной специфики профессионального творческого процесса артиста мюзикла, и открывает возможности проследить филогенез музыкально-интонационного резонанса роли-образу, который осуществляется как условно последовательное включение в профессиональный алгоритм имманентно-музыкальных модулів – интонационного и ритмического, «задачей» которых является «опредмечивание» бессознательных интонационных впечатлений музыкально-драматургической партитуры; и профессионально-организационных модулів – аналитического, архитектурного и музыкально-сценического, «задачей» которых является сознательный структурированный профессиональный процесс.

Ключевые слова: талант артиста мюзикла, имманентные модулы таланта, фрактальность, вокально-музыкальный аспект, пластический аспект, актерский аспект.

Oganezova-Grigorenko Olga, PhD in Pedagogics, professor, Professor of the Department of Solo Singing, The Odessa National A. V. Nezhdanova Academy of Music

Immanent modes of the creative process as a talent structure of an artist of a musical

Purpose of Research. The purpose of the article is to represent the talent structure of an artist of a musical as a mapping of the autopoiesis process in the system. **Methodology.** The methodology of the study is the theory of autopoiesis, which involves the use of modern cognitive approaches: from the philosophical to the psychological, including the psychology of the creative process and the psychology of musical thinking. The genre and intonational analysis of the professional creative algorithms of the artist of the musical is also used, conditioned by the specific

features of the creative process inherent in the genre of the musical. **Scientific Novelty.** The scientific novelty of the research consists in justifying the structure of the talent of the artist of the musical as a reflection of the immanent content of the autopoiesis of the system, which possesses expressed sound-intonational phenomenology. **Conclusions.** Structuring of the talent through immanent modes is a reflection of the musical intonation of the professional creative process of the artist of the musical, and opens the possibility to trace phylogenesis of the musical and intonational resonance of the character-image, which is implemented as a conditional sequential inclusion in the professional algorithm of immanently-musical modes – intonational and rhythmic, the «task» of which is «objectification» of the unconscious intonational impressions of the musical and dramaturgical musical score; And professional-organizational modes – analytical, architectonic and musical-stage ones. Their «tasks» are a conscious structured professional process.

Key words: talent of the actor of the musical, immanent modes of talent, fractality, vocal-musical aspect, plastic aspect, actor's aspect.

Артист мюзиклу – артист нової формації. Його професійні вміння та жанрове розуміння не обмежуються музичним театром – це поле, розширене за рахунок суміжних театральних та музичних спеціальностей, а саме: драматичний актор, танцюрист, музикант.

Актуальність теми дослідження. Актуальною стає проблема обґрунтування та структуризації творчого алгоритму артиста мюзиклу, його свідомо-позасвідомої сфери, з урахуванням музично-інтонаційної специфіки творчого процесу, притаманного саме артисту мюзиклу. На нашу думку, артист мюзиклу, як жива автопоезна система, організує свою професійну діяльність згідно до біологічних передумов – природного таланту, структура та принципи внутрішніх зв'язків якого відповідають жанрової специфіці саме мюзиклу.

Перефразовуючи К.С. Станіславського, стверджуємо, що «резонанс та акустику для нашого почуття» [3, 366] закладено у музично-драматургічній тканині мюзиклу. Саме цей резонанс душевних струн артиста з музикою викликає потрібне сценічне самопочуття, яке невід'ємне від зовнішнього, фізичного самопочуття [3, 474].

Для кожного артиста на сценічному майданчику важливо знайти вірне творче самопочуття. Артисту мюзиклу допомагає знайти саме цей настрій специфіка його таланту – інтонаційна природа сприйняття інформації. Музика, яка є головним двигуном психічного життя у мюзиклі, замінює артисту мюзиклу «туалет душі та внутрішню підготовку до ролі» (термін К.С. Станіславського).

Характерною рисою артиста мюзиклу є замість всього акторського технологічного процесу на інтонаційних ресурсах музично-драматичного матеріалу та здатності самого артиста сприймати та використовувати ці ресурси. Інакше, в основі спеціальних здібностей артиста мюзиклу полягає музичний талант.

Д. Кірнарська у своїй науковій монографії «Музичні здібності» пропонує модель структури музичного таланту. Ця філогенетична модель музичного таланту має декілька ступенів, які відображують знизу догори шлях розвитку музичного таланту протягом історії людства:

1. Інтонаційний слух – самий прадавній пласт музичних здібностей, які відображують схильність людини до музичності, «фундамент його здатності розшифровувати зміст музичного послання на відкликатися на нього» [1, 356].

2. Почуття ритму – усвідомлення рефлекторності музичного руху, який формує музичний час, його акцентність та структурованість» [1, 355].

3. Аналітичний слух – усвідомлення точної звуковисотності у музиці, є операційним центром музичного таланту, відповідальним за засвоєння музичної мови» [1, 217].

4. Архітектонічний слух – почуття гармонійності музичного тексту, його розмірності та естетичній цілісності» [1, 356].

5. Музично-продуктивна здатність – власне здатність застосування музичного таланту задля народження художнього продукту у визначеній галузі творчої діяльності [1, 358].

Д. Кірнарська пропонує використання моделі музичного таланту як базової структури для опису інших видів музичної обдарованості. Дотримуючись поради, проаналізуємо структуру таланту артиста мюзиклу.

Мета дослідження – представити структуру таланту артиста мюзиклу як відображення процесу автопоезису в системі.

Наукова новизна – дослідження полягає у обґрунтуванні структури таланту артиста мюзиклу як відображення іманентного змісту автопоезису системи, який має виражену звукоінтонаційну феноменологію.

Виклад основного матеріалу. За основу структури таланту артиста мюзиклу беремо структуру музичного таланту, запропоновану Д. Кірнарською, тому що вважаємо, що автопоезіс артиста мюзиклу має виражену музично-інтонаційну феноменологію, яка зумовлена специфікою жанру, що, у свою чергу, складає особливий синтез мов художньої комунікації – єдність акторського, вокально-музичного та пластичного аспектів. У основі структури таланту артиста мюзиклу лежить музичний талант, тому що «генетичне походження» мов художньої комунікації, їх взаємозв'язок та, власне, сам професійний алгоритм артиста у мюзиклі обумовлює саме музика. Музичну природу сприйняття вражень вважаємо «родовим корінням» всієї структури таланту стосовно артиста мюзиклу.

Акторський, вокально-музичний та пластичний аспекти, обумовлені специфікою жанру, де основою драматургії є музика, «дізнаються» у музичній партитурі та «виражаються» на матеріалі музичної партитури. Пластичний, вокально-музикальний та акторський аспекти таланту артиста мюзиклу «пророщуються» з таланту музичного. Таким чином, описуючи структуру таланту артиста мюзиклу, всі три мови художньої комунікації жанру будемо характеризувати у модусах музичного таланту.

Структура таланту артиста мюзиклу, яка нами представлена, відображає професійний алгоритм роботи над роллю. Кожен модус «висвітлює» наявність органічного природного зв'язку між «комунікативними мовами» мюзиклу.

1. Інтонаційний модус – *це інтонаційний слух* – базовий, архетипний рівень сприйняття почуттєвої інформації.

2. Ритмічний модус – *почуття ритму* – структурування первинної почуттєвої інформації у часі та просторі: Одиниця структури у музичному тексті – розмір та темп, тривалість нот; у драматичному тексті – ритм тексту, змістовні слова та акценти; у пластиці – поза, жест. Ритмічний модус – «поле» переходу від позасвідомих вражень до усвідомленого вибудовування.

3. Аналітичний модус – *аналітичний слух* – «мовна здібність». Це граматика та лексика визначеної художньої мови: для музики – вокально-мовленнєві навички; для акторства – навички роботи над роллю; для пластики – знання «тілом» специфіки хореографічних стилів.

4. Архітектонічний модус – *архітектонічний слух* – гармонізація всіх проявів художньої мови у побудування ролі-образу – акторське амплуа, тембр звука та слова, «забарвлення» жесту.

5. Музично-сценічний модус – *музично-продуктивна здатність* – поставщик готових «будівельних блоків» для визначеного виду діяльності [1,358] – аутоінтерпретація ролі-образу. Це здатність вибудовувати за допомогою звуку, пластики акторські завдання, «другі плани» та інші прояви «життя людського духу» на сценічному майданчику, відобразити розвиток та трансформації ролі-образу протягом вистави. Паростки цього модусу проявляють себе вже на рівні інтонаційного слуху, тому що почуттєва реакція (яка підлягає подальшій аналітичній обробці) зароджується на основі інтонаційного враження, яке «запрограмоване» визначеною психофізичною організацією особистості артиста. Інакше, вже на рівні первинного модусу – інтонаційного, закладається музично-продуктивна здатність як аутоінтерпретація ролі-образу – результат трансформації конкретної особистості конкретного артиста у вигадану роль-образ.

Іманентні модуси таланту, їх послідовне «поглинання» відображає філогенез музично-інтонаційного резонансу ролі-образу. Схематично цей процес можна уявити як модель сонячної системи, у центрі якої інтонаційний модус, далі нашаровується «орбіта» ритмічного модусу, далі, відповідно, аналітичного, архітектонічного, та найбільш багатошарова та всеохватна «орбіта» – музично-сценічний модус. Відцентрова сила цієї «сонячної системи» таланта артиста мюзиклу – це творча домінанта, яка веде артиста від первинних почуттєвих вражень інтонаційного модусу до переживання катарсису у ролі-образі на рівні музично-сценічного модусу. Домінанта «проводить» свого хазяїна-артиста по всьому професійному технологічному циклу, до музично-інтонаційного резонансу ролі-образу. Доцентровою силою системи є інтонаційне враження, як головний первинний матеріал творчого професійного процесу, який може впливати на будь-який модус, навіть самий віддалений. Подібно до павука, який сидить у центрі павутини, інтонаційний модус «відправляє» свої сигнали по всьому «павутинню» творчого процесу. Нема «збурення» у середовищі, якщо нема інтонаційного враження. При цьому, інтонація – засіб передачі почуттєвих змістів від артиста до глядача. Інакше, інтонація – початок творчого процесу та інтонація – її результат, кінцевий «збирач» всієї проробленої роботи. Артист почуття та думки свого героя доповідає глядачеві за допомогою тембрального та пластичного «інтонування» ролі-образу. Цей багатошаровий та багатогранний зв'язок елементів структури таланту артиста мюзиклу є відображенням її синергійності. «Життєздатність» та продуктивність таланту артиста мюзиклу складається, на нашу думку, саме у

здатності до самоорганізації. А ефективність іманентного творчого процесу артиста мюзиклу обумовлюється його психофізичними та психологічними характеристиками.

Структура таланту артиста мюзиклу наділена властивостями фрактальності – самоподібності, масштабної інваріантності, де фрагменти структури повторюються у різних масштабах [2, 221]. Будь-яка точка системи, як фрактал, уміщує в собі властивості всієї системи. На нашу думку, фрактальність найбільш точно описує специфіку творчого процесу, як явища нелінійного, де навіть незначне враження може викликати масштабну дисипацію в системі та повністю її перебудувати. Будь-яка точка системи здатна розкрити всю її структуру в цілому, та, будь-яка точка системи здатна стати початком всього творчого процесу.

Фрактальність таланту артиста мюзиклу відображено у специфіці професійної роботи, де «збурення» на рівні будь-якого модусу таланту може викликати переорієнтацію, переформатування результатів роботи всієї системи, що буде відображено на рівні «комунікативних мов» мюзиклу – у вокально-музичному, пластичному та акторському аспектах. Інакше, артист мюзиклу – жива система, структура таланту якої є відображенням процесу самовибудовування – автопоезису системи.

У вокально-музичному аспекті таланту артиста мюзиклу всі модуси «працюють» подібно музичному таланту. Інтонаційне враження програмує майбутній тембр голосу персонажа. Ритмічне почуття структурує, «усвідомлює» інтонаційне враження за допомогою акцентів, інтуїтивної агогіки вокальної фрази, у музичних артикуляціях «закладається» характер та ритміка мовлення ролі-образу. Аналітичний модус «засвоює» вокальну партію, враховуючи стильові особливості вокальної мови музичної партитури. Також, аналітичний модус «відповідає» за ідентичність вокального та мовленнєвого тембрів персонажу. Архітектонічний модус гармонізує тембр голосу персонажу з його пластикою та акторськими завданнями сцен, «виправдовує» дії персонажа його душевними трансформаціями, які відображуються через тембральні голосові зміни. Музично-сценічний модус «звіряє» вокальним тембром завдання персонажу та зверхзавдання особистості самого артиста, інакше, на цьому етапі, коли роль-образ вже зібрано, окреслено, відбувається «впускання» у роль-образ особистісних установок артиста. У тембрі персонажу «вистрілюють» теперішні особистісні переживання самого артиста, відбувається тембральне «злиття» голосу персонажа та голосу артиста – у тембральній палітрі ролі-образу відображено резонанс ролі та особистості артиста-виконавця.

У пластичному аспекті таланту артиста мюзиклу базовим модусом, аналогічно вокально-музичному, є інтонаційний модус. Задля «народження» руху, пози, жесту необхідно «почувати» характер його звучання, його змістовне наповнення, яке програмує музична інтонація. Почуття ритму у пластичному аспекті таланту, як і у вокально-музичному, є структурованим компонентом, який упорядковує рух у часі та просторі. Аналітичному модусу у пластичному аспекті відповідає володіння «лексикою та граматиною» даного виду діяльності – стильові пластичні навички (від класики до модерну). Архітектонічному модусу у пластичному аспекті відповідає почуття гармонії руху, почуття жесту, почуття пози, вміння гармонізувати, виправдовувати та наповнювати змістом будь-які сполучення рухів, поз та жестів. Музично-сценічний модус у пластичному аспекті таланту артиста мюзиклу виявляє ступінь «розім'ятості» пластичного апарату артиста та його готовності органічно реагувати за допомогою «своєї мови» - сполучення руху, пози, жесту – на внутрішній трансформації ролі-образу. Інакше, чи ладне тіло артиста «інтонаційно резонувати» з роллю-образом.

Стосовно акторського аспекту таланту, базовою здатністю вважаємо, також, інтонаційний слух, який, на нашу думку, є гештальтом – збудником акторської природи артиста мюзиклу, яка базується на музичному сприйнятті. Ритмічний модус у акторському аспекті таланту, також як і у пластичному, є упорядкуючим компонентом, який народжує атмосферу сцени, темпоритм вистави, задає швидкість та інтенсивність «дихання» персонажу – структурує почуттєве враження, надає можливості подальшої «обробки» його на рівні професійної дії – самодіалогу свідомості артиста мюзиклу. Аналітичному модусу у акторському аспекті таланту артиста мюзиклу відповідає розробка акторської партитури ролі – аналіз зверх завдань ролі, ідеї твору, змістовного навантаження персонажу, «внутрішнього дійства», відносин з іншими персонажами та ін.. Архітектонічному модусу відповідає гармонізація тембральної та пластичної палітри персонажу з акторським завданням різних сцен та зверхзавданням персонажу у глобальній музичній драматургії вистави, інше кажучи, органічність та виправданість тембральних та пластичних змін персонажу протягом всієї вистави. Крім того, архітектонічний модус «оживляє» структуру вигаданої особистості персонажу особистістю самого артиста. Музично-сценічний модус акторського аспекту таланту артиста мюзиклу виявляється у якості та цілісності народженого ролі-образу. Цей модус таланту відповідає

за виконання артистом ролі, як за аутоінтерпретацію – здатність об'єднати свою душевну конструкцію з душевною конструкцією персонажу у живому теперішньому виконанні. Мова йде не просто про об'єднання, а про взаємне збагачення, взаємне «розквітчення» двох несхожих живих субстанцій – артиста та ролі-образу. Також, як і у попередніх аспектах таланту, музично-сценічний модус у акторському аспекті розкриває ступінь «гармонійного резонансу» ролі та особистості артиста, здатність артиста переживати враження ролі-образу у теперішній момент, як свої особистісні теперішні враження. Інакше, музично-сценічний модус виявляє готовність артиста у виконанні ролі-образу досягти катарсису. Таким чином, мова йде про якість музично-інтонаційного резонансу ролі-образу.

Важливо те, що структура таланту артиста мюзиклу є мультиплікативною (автор ідеї мультиплікативності – Дін Сімонтон), а це означає, що якщо хоча б один компонент дорівнює нулю, всі інші компоненти втрачають свою цінність, вся структура розсипається [1, 23].

Якщо інтонаційний слух артиста не може «збудити» пластичну реакцію, або акторську реакцію, або тембрально-звукову реакцію на музичний матеріал, такий артист не може працювати у жанрі мюзиклу. Талант артиста мюзиклу мультиплікативний, парціальний, народжений з єдиної «корінної здатності» – музично-інтонаційної, яка викликає реакції психофізичного апарату артиста одночасно у трьох аспектах, що є відображенням триєдиної природи художньої мови жанру мюзиклу.

Стосовно структури таланту артиста мюзиклу, базовим модусом – «серцевиною» таланту – є інтонаційний слух. Почуття ритму вже у кожному аспекті таланту проявляє себе згідно своєї технологічної специфіки, але є фактором об'єднання, на базі якого упорядковується у часі та просторі узгоджена «робота» всіх трьох аспектів таланту артиста. Почуття ритму є обов'язковим, самою природою обумовленим «продовженням» інтонаційного слуху. Інтонаційний слух – є джерелом почуттєвих вражень, упорядження цих вражень, спроба їх усвідомлення відображується вже у зовнішніх проявах артистичного апарату. Найбільш органічним, природним засобом «опредмечування» почуттєвої інтонаційної інформації для людини є почуття ритму. Мимовільне підтанцювання та підспівування – є проявом цього феномену. Ритм є «матеріальним» проявом почуттєвого враження.

Ритм є для артиста «упорядником» професійних технологічних дій, параметром порядку жанру мюзиклу. Саме ритм у мюзиклі є цементуючим фактором між музично-драматургічним задумом авторів та його сценічним утіленням, виконаним артистом. Також ритм є пов'язуючою ланкою між аспектами художньої мови мюзиклу саме у технологічному виконавському розумінні. За допомогою єдиного почуття ритмічної пульсації відбувається доведення до загального знаменника всіх «напрацювань» триєдиного прояву художнього мовлення мюзиклу. Ритм у мюзиклі є головним та незмінним «організатором» атмосфери, народженої почуттєвими враженнями. Ритм – це кістяк, навколо якого синхронізуються всі жанрові прояви мюзиклу – спів, акторство, пластика. Інтонаційний слух – джерело визначених почуттєвих вражень, завдяки яким у психофізичному апараті артиста виникає емоційний відгук. Цей стан утілюється у свідомості та створює глибинні рівні емоційної пам'яті артиста. А ритм виступає як «організатор» цих станів. Ритмізація структурує почуттєві враження та робить їх доступними для когнітивної обробки. З вищезазначеного робимо висновок, що інтонаційний модус народжує почуттєві враження, а ритмічний модус їх структурує. Таким чином, у контексті нашого дослідження, почуттєві враження, структуровані ритмом, визначаємо як музичні враження – почуттєвий результат взаємодії інтонаційного слуху та почуття ритму, втілений у глибинах емоційної пам'яті.

Аналітичний та архітектонічний модуси таланту артиста мюзиклу – рівні свідомого професійного алгоритму. Вважаємо, що інтонаційний та ритмічний модуси таланту артиста мюзиклу відображають позасвідому сферу автопоезису (народження ролі-образу), а аналітичний та архітектонічний – вже свідому роботу творчого апарату артиста у рамках професійного алгоритму.

Музично-сценічний модус «відбиває» увесь засвоєний творчим апаратом артиста матеріал попередніх модусів та втілює його на сценічному майданчику «тепер та зараз». Проявити себе цей модус може тільки у артистів, які відбулися як зріла творча індивідуальність, що припускає визначений рівень майстерності та визначений рівень особистісної зрілості. Часто-густо, більшість артистів зупиняються на рівні архітектонічного модусу. Їх виконання на сценічному майданчику «не включає» особистісне теперішнє переживання подій та емоцій персонажа, яке в основі своїй мають теперішнє психофізичний стан артиста. Вони лише виконують професійні дії, «напрацьовані» попередніми модусами, а особисті почуття при цьому «не втрачають». На нашу думку, феномен «акторського штампу» відображає саме цю «професійну недоробку» артиста. Поява «акторських

штампів» тісно пов'язана з можливістю або неможливістю «включення» артистом музично-сценічного модусу у своїй професійній реалізації. Теперішнє переживання чуття ролі-образу (не своїх почуттів, а саме чуття ролі-образу як своїх) повністю виключає «штампи» у акторському мистецтві, тому що переживання, засноване на теперішньому психофізичному стані артиста завжди є унікальним, його ніколи не можна повторити знов. Це вже будуть інші почуття, інший душевний стан, інші барви – інший катарсис. Музично-сценічний модус таланта артиста мюзиклу «відповідає» за теперішнє проживання артистом ролі-образу на сценічному майданчику, вершиною якого є переживання артистичного катарсису.

Своїм проживанням життя ролі-образу артист «перетягує» на свою особистість емоційний досвід ролі-образу. Насичений почуттям, думками, енергією іншої живої субстанції – ролі-образу, артист поєднується зі своїм персонажем у сценічному виконанні – переживанні. У цьому метафізичному процесі артист збагачує *свій* змістовний та почуттєвий досвід. Досягаючи життєвої кульмінації свого героя в проживання ролі-образу на сцені, артист переживає катарсис як герой сюжету, але переживає його своєю нервовою системою. Таким чином, артист переживає артистичний катарсис, провідною рисою якого є розуміння Вищих Змістів, поєднання із Семантичним полем Всесвіту. Інакше досягається артистичний катарсис, який ми характеризуємо як кульмінацію автопоезису (етапу автопоезису) артиста.

Висновки. Структура таланту артиста мюзиклу, в основі своїй має талант музичний саме тому, що іманентний творчий процес артиста мюзиклу має виражену звукоінтонаційну природу. Розглядаючи структуру таланту артиста мюзиклу як відображення його професійного алгоритму, пропонуємо умовний розподіл модусів на іманентно-музичні – інтонаційний та ритмічний модуси, «завданням» яких є «опредмечення» позасвідомих інтонаційних вражень музично-драматургічної партитури; та професійно-організаційні – аналітичний, архітектонічний та музично-сценічний модуси, «завданням» яких є усвідомлений структурований професійний процес.

Література

1. Кирнарская Д. К. Психология специальных способностей. Музыкальные способности / Д. К. Кирнарская. – М.: Таланты-XXI век, 2004. – 496с.
2. Князева Е. Н., Курдюмов С. П. Основания синергетики: синергетическое мировидение / Е. Н. Князева, С. П. Курдюмов. Изд. 3-е, доп. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2010. – 256с. (Синергетика: от прошлого к будущему).
3. Станиславский К. С. Работа актера над собой, ч.1: Работа над собой в творческом процессе переживания. Дневник ученика / К. С. Станиславский. – М.: Искусство, 1985. – 479с., 1л. портр.

References

1. Kirnarskaya, D. K. (2004). Psychology of special abilities. Musical abilities. Moscow: Talanty-XXI vek [in Russian].
2. Knyazeva, E. N., & Kurdyumov, S. P. (2010). Fundamentals of Synergetic: synergetic worldview. Moscow: Knizhnyi dom of «LIBROKOM» [in Russian].
3. Stanislavskiy, K. S. (1985). Work of the Actor on Self. Part. 1: Work on Self in the Creative Process of Experience. Diary of a Student. Moscow: Art [in Russian].